

СТРАХЪТ И ПРЕДАТЕЛСТВОТО -

СПОСОБ ЗА ВСЕМИРНО ОГРАБВАНЕ

След няколко дни Световната здравна организация (СЗО) ще отбележи една година от обявяване на пандемия, причинена от първия политически вирус в историята - SARS-COV-2. Всъщност пандемията беше обявена една седмица по-рано не от СЗО, а от Световната банка! Още по-странно е, че преди пандемията не бяха регистрирани достатъчен брой инфектирани (5%) дори за обявяване на епидемия.

Споровете дали коронавируса е ръкотворен или не, продължават, но един факт не подлежи на съмнение, а именно, че разрушителният ефект от пандемията за световната икономика става сравним с щетите от световна война. Още по-страшни са психическите травми на млади и стари, които вече една година са принудени да живеят в „електронния концлагер“. Спо-

Румен ВОДЕНИЧАРОВ

ред един от „пакостниците“ Бил Гейтс, след първата вълна „ще следва нова 10 пъти по-летална вълна от нов вирус“. В Германия подготвят гражданите за РД - третата вълна на пандемията и, затова маските ще трябва да се носят до края на 2021 г. „Стратегическата филантропия на Гейтс“ е прозрачна. „Доброто здраве идва само в спринцовка“.

И все пак т.нар. lockdown в индустриалните страни не може да продължи дълго без социални сътресения. Знае се, че на третия път стадото на „лъж-

ливото овчарче“ е било нападеното от вълка и, че никой не вярва на лъжльо дори когато казва истината. Така в САЩ тръмпистите не вярват на големия епидемиолог д-р Антъни Фаучи, а президентът Тръмп даже го нарече „нещастие за страната“. А у нас пък подозрението на хората, че ГЕРБ заради европейско финансиране, ще направи ваксинирането задължително, е насочено към здравния министър Ангелов, полк. Мутафчийски и математиките, обслужващи правителството.

В момента фармацевтичните компании печелят огромни пари от продажба на прибързано изготвените ваксини за борба с коронавируса. Ваксините може би ще осигурят имунитет на част от населението за известно време, но след втората игла на уплашените от психопандемията и коронаистерията, ще трябва да приключат.

На стр. 2

НА БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ - С ЛЮБОВ!

На стр. 6-7

Алегория на българския дух и Възраждане.

ЗАПАДЪТ Е САМО ПОЛУОСТРОВ НА ЕВРАЗИЯ

Пепа ЕСКОБАР

Бъдещите историци със сигурност ще отбележат деня, в който на иначе невъзмутимия министър на външните работи на Русия, Сергей Лавров, му прекипя, и той заяви, че „Европейският съюз се опитва да наложи едностранни ограничения, незаконни ограничения“, и е факт, че „ние, на този етап, все

по-често си мислим за него като за ненадежден партньор“.

Хосеп Борел, отговарящ за външната политика на ЕС, по време на своето официално посещение в Москва, трябваше да преглътне тези думи без коментар. Но Лавров, нали джентълмен, и винаги изискан, добави: „Надявам се, че стратегическият анализ, който предстои да се случи все пак ще стъпи на основния интерес на ЕС за отношенията му с неговите съседи и, че настоящите разговори ще допринесат за далече по-конструктивен диалог. Ние сме готови за това.“

Лавров визираше срещата на високо равнище на държавните глави в ЕС през следващия месец, където отново ще се обсъжда Русия и, подчерта, че тя няма никакви илюзии относно поведението на „ненадеждните партньори“, които би следвало да се държат като възрастни.

Сергей Лавров, министър на външните работи на Русия.

И все пак може да се намери във встъпителното слово на Сергей Лавров, по време на срещата му с Борел, нещо изключително интригуващо: „Основният проблем, заяви той, с който всички ние се сблъскваме,

това е отсъствието на нормалност в отношенията между Русия и Европейския съюз – двата най-големи играчи в Евразийското пространство. Това прави ситуацията нестабилна, което недопринася полза никому“.

Сега некапомним: „Дватамата най-големи играчи в евразийското пространство“. Към този израз ще се върнем малко по-късно.

В този си вид ЕС изглежда пристрастно отдаден на идеята за влошаването на тази „нездоровна ситуация“. Ръководителят на Европейската комисия Урсула фон дер Лайен много бързо развали заиграването на Брюксел с ваксината. По същество тя изпрати Жозеп Борел в Москва, за да поиска лицензионни права за европейските фирми да произвеждат ваксината „Спутник V“, която се очаква да бъде одобрена от органите на ЕС. Но все пак евроркратите предпочетоха да се занимават с всевъзможни истерии, с пропагандните лудости на НАТО и на осъдения измамник Навални – руският Гуайдо.

На стр. 4

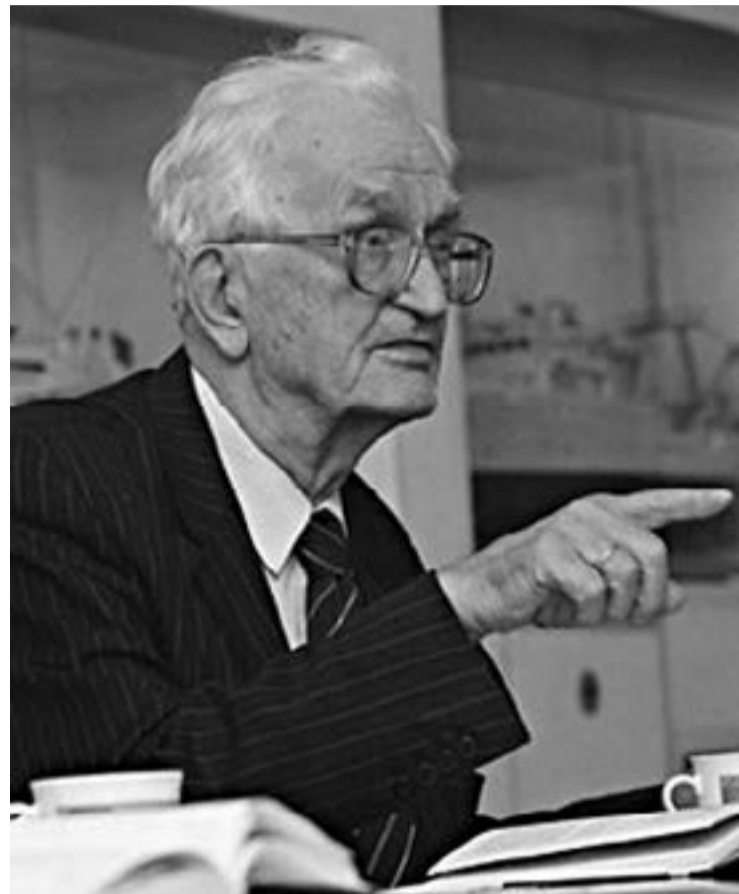
СТРАХЪТ И ПРЕДАТЕЛСТВОТО -

От стр. 1

Както казва известният руски икономист проф. Ката-сонов: „Това е само първата степен на ракетата, пусната по препоръка на Римския клуб“, респективно от Съвета за инклузивен капитализъм на г-жа Лин де Ротшилд. Следващите степени на „ракетата“ към цифровизацията и световно правителство, са деиндустриализацията - т.е. преход към постиндустриално общество и отпадане на националния суверенитет на държавите. Аурелио Печчи, основателят на Римския клуб, го казва без заобикалки: „Глобализация без ликвидирани на националния суверенитет е невъзможна. Суверенитетът е отживелица.“

На ред идва въпросът:

„Как да бъдат принудени правителствата да се простят с националния суверенитет („в интерес на цялото Човечество“) и да го предоставят на ТНК?“. Мантрата е измислена. „Замърсяването на планетата не познава граници. Единна система (световна държава) не може да се спазва с национални граници.“

Руският геофизик проф. О. Г. Сорохин.

„зелената сделка“ (greendeal) или „устойчиво развитие“ (sustainable development). В Европа между солистките в този хор се открояват председателят на Европейската комисия г-жа Урсла фон дер Лайен, г-жа Кристин Лагард (Европейска Централна банка) и Изпълнителният директор на МВФ г-жа Кристалина Георгиева. Нашенската „мисирка“ озвучава целта на Съвета за инклузивен капитализъм така: „Сега е времето да прекратим субсидирането на икономиката на ископаеми горива и да изградим по-зелена икономика... За това разполагаме с 1 трилион (1000 млрд) долара. Това ще бъде най-добрият мемориал на жертвите от пандемията...“ Звучи доста хуманно, нали?

най-голямата екоузмама на ХХ век

за „озоновата дупка“ се подготвя аферата на ХХI век – преход към зелена икономика с нулеви емисии на въглероден диоксид. Аргументът на глобалистите са намалелите с 20% емисии от въглероден диоксид (CO₂) в резултат на строгите мерки по време на пандемията. Значи, ако продължаваме в същия дух, ще бъде възможно да се откажем от въглищата, газа

и петрола до 2050 г. Страхът, който е обхванал политиците и правителствата след COVID-19 прави възможно, с помощта на СММ, да се налага грандиозната лъжа за глобалното затопляне, дължащо се на невинния газ, с който глобалната да си въобразяваш, че тотална декарбонизация на съвременната икономика е възможна, след като 80% от електроенергията в света се добива от ископаеми горива, а и невероятният технически прогрес на Човечеството в последните два века бе немислим без тях.

Съединените щати също се деиндустриализират. Опитът на Доналд Тръмп да върне производството на стоки в страната завърши с неговото демонизиране и временен неуспех.

Не е трудно да се предвиди, че този път поредният доклад на Римския клуб ще изразява разочарованието на членовете му от неотстъпчивостта на земната повърхност се дължи на увеличаване на концентрацията на въглеродния диоксид в атмосферата в резултат на промишлената революция.

листите си разреждат уиски-то.

За да се тръгне по-бързо към зелена икономика трябва да бъдат ударени най-големите потребители на ископаеми горива, както и най-големите износители на същите. Това са Китай, САЩ, Индия, Русия, Япония, Австралия. Коварството на глобалистите е безгранично. Те искат да въведат всички страни в ново споразумение (да го наречем Парижко-2), което да задължи държавите с икономика на въглеродни горива и с големи залежи от тях, да плащат т.нар. ВЪГЛЕРОДЕН ДА-НЪК. При това страната може да е затворила ТЕЦ-овете си, но ако продължава да изнася въглища, петрол или газ – ще плаща данъка. Само си представете какво би се случило с Русия? Половината от приходите в бюджета ѝ се дължи на експорта на горива. Не е ли това пълен план за разпадането, този път на Руската федерация, по познатия сценарий от 1991 г.

Разтворимостта на въглеродните пари, метана, фините прахови частици и т.н.

Политикът получи Нобелова награда, а в американските училища се въведе предмет „Глобално затопляне“. Апокалиптичните картини, описани от Ал Гор, за разтапяне на ледените шапки на полюсите, повишаване на нивото на световния океан и недостига на прясна вода, стават причина за началото на политическа кампания и подписване от 192 страни (37 индустриални) на Протокола от Киото (1997-2005 г.) и на Парижкото споразумение за климата (2015 г.). Въглеродният диоксид, обаче, е обвинен в грехове за климата интуитивно. Започва голямата кампания срещу всички, които го изпускат в атмосферата. Тази борба не само продължава, но и довежда до абсурдни решения за прокарване на т.нар. зелена сделка (greendeal) и за постигане на нулеви емисии на 6 парникови газове до 2050 г.

Инж. Щербо Щерев, бивш директор на мина „Марица-Изток“.

Оказва се, че двете криви с подобен ход за „глобалното затопляне“ и концентрация на парникови газове нямат много общо. Същият ход биха имали две криви: за „глобалното затопляне“ и износването на имигранти през последното десетилетие, например.

Нека обаче да видим какво мислят по въпроса учените, а не политиците!

Задавали ли сте си въпроса, драги читатели, защо водата, за да се газира задължително, се охлажда? Много просто,

разтворимостта на въглеродния диоксид (VD) в студена вода е по-голяма. Оставите ли бутилката с газирана вода отворена, част от VD излиза в атмосферата докато се установи ново равновесие. Нещо подобно става с VD разтворен в океана, който е около 60-90 пъти повече, отколкото в атмосферата над него. В периоди на затопляне на климата парциалното налягане на VD в атмосферата нараства, а в ледникови периоди

обратно - намалява. Океанолозите, обаче, сондираха леда на Антарктида, анализираха ледените ядки и по състава на въздушните мехурчета затворени в тях направиха заключения за промените в световния климат от 400 хилядолетия до наши дни. Те доказаха, че нашата планета е преживяла и периоди за заледяване, и периоди на глобално затопляне, без да има отделяне на VD от човешка дейност. Те при затопляне концентрацията на VD се повишава, а при заледяване обратно - намалява.

Така СЛЕДСТВИЕТО се оказва ПРИЧИНА.

Според физическата теория на земния климат, разработена от руския геофизик проф. О. Г. Сорохин (Института по океанология на РАН) температурата на тропосферата (долната част на земната атмосфера до 11 км) и на самата земна повърхност зависи от цели 7 фактора: слънчево греене, атмосферно налягане, отражателна способност (алbedo), въгъл на пречесия на оста на въртене на Земята, топлоемкост на въздуха, относителна влажност и накрая – от поглъщане на топлинното излъчване от парниковите газове.

СПОСОБ ЗА ВСЕМИРНО ОГРАБВАНЕ

Много важно е да се запомни, че парниковите газове са само една от причините за климатични промени. Но при изригване на един голям вулкан се отделя такова количество VD, колкото от цялата световна индустрия за една година. 100 мегатона серни аерозоли и пепел са се отделили при изригването на индонезийския вулкан Тамбора през април 1815 г. Лятото така и не настъпило, защото слънчевата топлина не достигала до земната повърхност. 100 000 били директните жертви, но тъй като реколтата пропаднала, косвените жертви в Индия и Китай били милиони.

Така СЛЕДСТВИЕТО се оказва ПРИЧИНА.

От вулкани и от горски пожари като тези през миналото лято в Калифорния и в Сибир, в атмосферните потоци се издигат облаци от сажди, които покриват ледниците на Гренландия и намалявайки тяхното алbedo (отражателна способност) предизвикват млюзията, че се топят от глобалното затопляне. Всъщност и на двата полюса се наблюдава увеличаване на ледената кора. Тогава на кой друг фактор се дължат колебанията на климатичните температури?

Учените вече са категорични. Процесът на изнасяне на топлината от слънчевото греене и разпределението на температурата в тропосферата (до 11 км)

През 1976 година се извършва монтажа на отделните елементи на първи котел на ТЕЦ "Марица-Изток"-3.

зависи най-вече от КОНВЕКЦИЯТА НА ВЪЗДУШНИТЕ МАСИ

на Земята. Нагретите обеми газове се издигат към стратосферата, а на тяхно място, към земната повърхност, се спускат по-хладни въздушни маси. Резултатът от тази смяна на потоците е причина температурата на въздуха в приземния слой на атмосферата на практика да не се променя рязко. Следователно, казват учените, не парниковите газове (и по-точно - не въглеродният диоксид (VD) определят климата на планетата. Причината за климатичните колебания е извън нашата планета и се дължи на колебанията в слънчевата активност. Израз на тази активност са слънчевите петна. През петната като през фунии, протуберансите изхвърлят огромно количество енергия в междупланетното пространство. Част от тази енергия се улавя от магнитното поле на Земята. В периода от 1645 до 1715 г. петната по Слънцето са били под 10 (минимум на Маундер). Настъпил е голям студ, който днес наричаме Малък ледников период. После броят на петната започва да се увеличава, минава през други минимума и достига до 50-100. Това затопляне продължава от 17 век до днес. Става въпрос за

11-годишни цикли на слънчева активност. В последното десетилетие отново се наблюдава намаляване на петната по Слънцето. Това предвещава, както казваше моя колега в ХТИ Кирчо Брънков - „непременност“. Захлаждането ще се усети към 2030-2040 г., когато, според глобалистите, декарбонизацията на икономиката трябва да достигне 50%. А това какво очаква хората в северното полукълбо, ако заместят въглищата с ветрогенератори и фотоволтаици, показва нагледно случилото се през тази зима в Тексас.

Тази проста истина не иска да проумят много политици, Ал Гор, Кристалина и компания. 15 000 американски учени обаче не споделят тяхната заблуда и подписаха писмо, което накара президентът Тръмп да заяви, че Съединените щати излизат от Парижкото споразумение за климата.

Сера борбата срещу алармистите за глобално затопляне трябва да започне отново. При толкова много фактори за климатични промени не може да се абсолютизира само един от тях – парниковите газове. Още повече, че вече се доказва как нарастването на концентрацията на VD (до 0.038%/380ppm) в атмосферата повишава добивите в земеделието и способства

за възстановяването на горските масиви.

Но дали се касае само за заблуда на нобеловия лауреат

Ал Гор или ще се разкрие една друга „Неудобна истина“? Нека накрая да видим какво мисли по въпроса един български професионалист – инж. Щербо Щерев, бивш директор на мина „Марица Изток“. Широко мащабна и богато финансирана от заинтересовани корпорации пропаганда създаде глобална страхова психоза за фатални промени на климата. Чрез псевдонаучни теории основани на неверни, манипулирани статистически данни, се сатанизират въглеродният диоксид в атмосферата като основен причинител на критичните климатични промени. Скъпо платените лобисти за ВЕИ настояват за спешна декарбонизация на енергетиката и се противопоставят на плавния преход към нея. Те се страхуват, че техните мрачни прогнози за климатичен апокалипсис могат да бъдат опровергавани от действителността още през следващите 20 години. Затова бързат да поставят пред съвместен факт обществото. Крайната цел е унищожаване на базов клон на енергетиката, произвеждащ електрическа енергия от въглища, гарантиращ гъвкавост и стабилност на техническите параметри на енергийната система. Бъде ли ликвидирани въгледобивът, възстановяването му ще струва твърде скъпо, когато, според глобалистите, декарбонизацията на икономиката трябва да достигне 50%. А това какво очаква хората в северното полукълбо, ако заместят въглищата с ветрогенератори и фотоволтаици, показва нагледно случилото се през тази зима в Тексас.

Тази проста истина не иска да проумят много политици, Ал Гор, Кристалина и компания. 15 000 американски учени обаче не споделят тяхната заблуда и подписаха писмо, което накара президентът Тръмп да заяви, че Съединените щати излизат от Парижкото споразумение за климата.

ности на бързо растящото население на Земята.

Според американският професор Ричард Линдзен „всички т.нар. доказателства, свидетелстващи за предстоящо глобално затопляне, в голяма степен представляват неправилно тълкуване, превеличение, тенденциозно подбиране на факти или направена лъжа. Едно неправдоподобно предположение, подкрепено от неверни доказателства и повтаряно непрекъснато, стана политически коректно „познание“ и се използва за насърчване на сбарянето на промишлената цивилизация. Това, което ще оставим на внуците си, не е планета, увередена от промишления прогрес, а сведения за безкрайна глухост, както и пейзаж, развален от ржжсвасващи вятърни паркове и рушащи се редици соларни панели.“

За съжаление соросидите в България са зависими от Ротшилдите и Демократическата партия на САЩ. От тях не може да се очаква друго освен дитирамби за „зелената сделка“, благодарение на която ще бъдем принудени да затворим 50% от енергийните си мощности без да сме построили нови ядрени блокове. Предишните извършване на ново предателство по-голямо от това, което сториха Кунева и Паси за спирането на 4-ти и 5-ти блокове на АЕЦ „Козлодуг“. За сведение, един ядрен реактор от 1000 MW може да замени 1000 скъпи прескъпи ветрогенератора. Слушам кандидатите за народни представители от ДПС и БСП (Вигенини) и „не вярвам на очите си“ както казваше проф. Вучков. И двете партии са готови да гласуват в 45-то НС за зелената сделка и да оставят целия старозагорски окръг на произвола на съдбата.

Китай и Полша никога няма да се присъединят към зелената сделка и да изоставят централите си на въглища. Те ще въведат нови „чисти“ технологии, които ще залавят праховите частици от изгаряне на въглищата с филтри, а серните окиси ще поглъщат с химическите реакции и оборотна вода. И гражданите им няма да обеднеят от скъпа електроенергия, за разлика от българите, които за четвърти път ще покажат, че България е загубила своя суверенитет.

Ще позволим ли да се случи всичко това? Толкова ли е невъзможно да изберем такъв парламент, който да каже нашата „неудобна истина“ в лицето на лидерите на Европейския съюз?

Ще позволим ли да се случи всичко това? Толкова ли е невъзможно да изберем такъв парламент, който да каже нашата „неудобна истина“ в лицето на лидерите на Европейския съюз?

Междувременно, от другата страна на Атлантика, шефът на Стратегическото командване на САЩ „STRATCOM“, адмирал Чарлз Ричард, говорейки за идеята за стратегическо възпиране, някак небрежно изтърва фразата, че: „Има реална възможност регионалната криза с Русия или с Китай, бързо да прерасне в конфликт, включващ ядрени оръжия, ако в един момент те решат, че губят конвенционалната война и, че това би застрашило режима или държавата.“ По този начин вината за предстоящата и всъщност последната война в света вече се прехвърля върху „дестабилизиращото“ поведение на Русия и Китай. Внушава се, че те ще загубят и поради това, в пристъп на ярост, ще прибегнат до ядрено оръжие. Така Пентагонът се превръща елегантно в жертва; в края на краищата, както би казал мистър Стратегическо командване, ние не сме „затънали в Студената война“. Плановете на „STRATCOM“ могат да направят и нещо по-лошо ако бяха прочели страховете на военния анализатор Андрей Мартянов*, който от години вече твърди, че днес, новата хиперзвукова парадигма променя характера на войната, а не ядрените оръжия.

След една задълбочена дискусия Мартянов обобщил: „В момента САЩ просто нямат добри възможности. Нито една. И за това по-малко лошият вариант е да разговарят с руснаци, при това не от позицията на геополитическите им глупости и мокри съновидения, че могат по някакъв начин да убедят Русия да „изостави“ Китай. САЩ нямат просто какъво да предложат на Русия, за да направи това.“ В края на краищата обаче, „руснаци и американци, може да уредят мирно и мъдро хегемонистичните глупости помежду си, а след това да убедят Китай да седне с тях и, най-накрая, както навремето Голямата тройка, заедно да решат как ще управляват света.“ – пише авторът и заключава: „Това е всъщност и единствената за САЩ възможност да съхранят своята актуалност в новия свят.“

Отпечатъкът на златната орда

Колкото и да е незначителен шанса Европейският съюз да се вземе в ръцете, в тази „нездоровна ситуация“ с Русия, няма

*Андрей Мартянов, експерт по военните и военноморските въпроси, е роден в Баку през 1963 г. Завършил е Червенознаменната Военноморска академия „Киров“, морски офицер е от Щаба на Светската брегова охрана. Учасник е в сбитията в Кавказ. Автор е на три книги и множество статии, забелязани и анонсирани от известния блогер-коментатор SAKER. Последната му книга носи заглавието „Дезинтеграция: индикатори на предстоящата американска колит“.

**Аз смятам, че днес, политическият нестабилностен на Запада, няма хора, които искат или пък биха се замислили над това. Всички в „отбора“ са загрижени главно да получат по-големи връзки и едновременно с това да са достатъчно силни, за да могат да отстраняват конкурентите си. Там нагласата и дебеличеството вече са на генетическо равнище. Иначе в тази компания не би могъл и да оцелее. В нея няма място за бедни романтици.

ЗАПАДЪТ Е САМО ПОЛУОСТРОВ

доказателства, че твърденията на Мартянов биха били тема за размисъл на американската „дълбока държава“**.

Пътят напред изглежда неизменен: вечни санкции; непре-

Глен Дизен

танна натовска заплаха за руските граници; все по-пълно обкръжение от враждебни на Русия държави; постоянна намеса на САЩ в руските вътрешни работи. И всичко това в комплект с армията от „петата колона“, както и непрестанна и все по-мощна информационна война.

Както вече бе отбелязано, Лавров даде ясно да се разбере, че Москва друго и не очаква. Само дето фактите в този смисъл ще продължават да се натрупват. А иначе, „Северен поток“, все едно, ще бъде завършен – с или без санкции и ще доставя така необходимия природен газ на Германия и Европейския съюз; Осъденият измамник Алексей Навални, който има не повече от 1% реална популярност в Русия, ще си остане в затвора. Гражданите на целия Европейски съюз ще получат ваксината „Спутник V“, а стратегическото партньорство Русия-Китай ще продължи да укрепва.

За да осъзнаем как се достигна до този нечестив русофобски бардак най-важната „лътна карта“ ни се предоставя от руският консерватизъм. Става въпрос за ново, възмущащо изследване на политическата философия от Глен Дизен, доцент в университета на Югоизточна Норвегия и преподавател във Висшето учи-

лище по икономика в Москва, един от най-уважаваните мейбсбедници в руската столица.

Дизен се е съсредоточил върху най-важното: географията, топографията и история-

империя, с обширна и слабо свързана географска шир.“ - утвърждава Дизен.

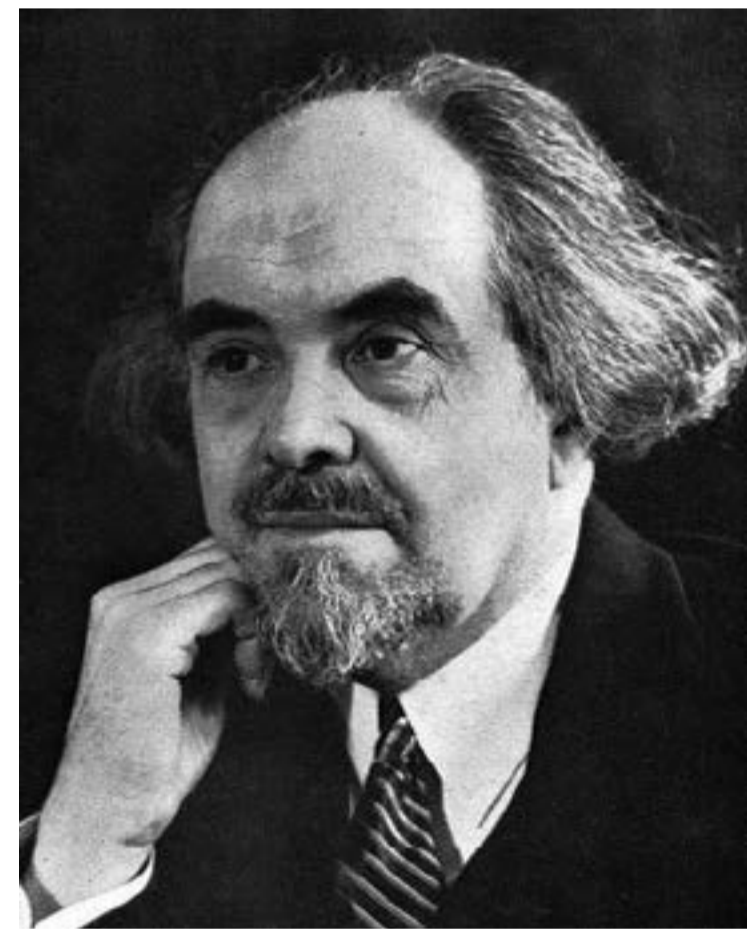
Един колосален Изток-Запад

Срещата на Изтока със Запада – това е Русия. И Дизен ни напомня как Николай Бердяев, един от водещите консерватори на 20 век, още през 1947 г. направи и заковал тази истина: „Непоследователността и сложността на руската душа навярно се дължат на обстоятелството, че в Русия се блясват и си вливат един на друг два потока от световната история – Източен и Западен. Русия като интегрална част от света е един колосален Източен Запад. Транссибирската железопътна линия, която бе построена да укрепи вътрешното съединение на руската империя и да проектира нейната мощ в Азия, се превърна в основния фактор, който промени правилата в играта: С разширяване на руските поселения на изток, Русия все повече обновяваше остарелите пътища, които по-рано свързва-

та на Русия, която е огромна сухоземна сила, без необходимия достъгчен излаз на море. „Географията, твърди Дизен, обуславя основите на консервативната политика, дефинирана от автократията, двусмислената и сложна концепция за национализъм и трайната роля на Православната църква“ – нещо, което обуславя съпротивата срещу „радикалния секуларизъм“.

„От решаващо значение е, пише Дизен, винаги да се помни, че Русия няма естествено защитими граници. Тя е била нападана и окупирана от шведи, поляци, литовци, от монголската „Златна орда“, от кримските татари и от Наполеон. Да не говорим за безмерно кървавата нацистка инвазия. Така че, с една дума, всичко свързано със „сигурността“ на руски е „безопасност“. Това е отрицание, тъй като „без“ си е „без“, а „опасност“ – „отасност“.

Сложният уникален исторически образ на Русия винаги е създавал сериозни проблеми. Да, Русия и Византийската империя са били в тясна връзка. Но ако Русия „претендира за прехвърляне на имперската власт от Константинопол, то тя първо би трябвало да го завладее“. А да се претендира за наследник и за наследство на монголтоатарската „Златна орда“, това би довело Русия до статута само на азиатска сила. По пътя на модернизацията на Русия монголското наследство провокира не само географски разкол. То остава своя отпечатък и върху политиката: „Автократията става необходимост, следвайки монголското наследство и утвърждаването на Русия като евразийска

Николай Бердяев

ха и контролираха Евразия“.

Интересно е да се проследи как самото развитие на руската икономика потвърждава теорията на Халфорд Макиндер за Хартленда, според която, за да се осъществи контрол над света е необходимо преди всичко контрол над евразийският суперконтинент. Това което ужасява Макиндер е, че руските железници, свързващи Евразия, ще подкопаят цялата структура на Великобритания като морска империя.

Дизен показва също как евразийството, което възниква през 20-те години сред руските емигрантски среди, като отто-

кланяхме се като роби пред европейците и придобихме единствен омразата и презрението им. Време е да обвърнем гръб на неблагоприятна Европа. Нашето бъдеще е в Азия.“, заключава Достоевски.

Лев Гумилев, който се превърна може би в голямата звезда на новото поколение евразийци, прогласи, че Русия е основана в една естествена коалиция от славяни, монголи и турки. Неговата книга „Дрвната Рус и Великата степ“, публикувана едва през 1989 г., оказва огромно влияние в Русия след разпадането на СССР. В това се

НА ЕВРАЗИЯ

убедих лично от моите руски домачини, когато през зимата на 1992 г. пристигнах в Москва с влак по Транссибирската магистрала.

Както пише Дизен, Гумилев предлага път извън рамките на европейския национализъм и утопичния интернационализъм. В Казахстан на негово име е създаден университет, а Путин посочи Гумилев като „Великият евразиец на нашето време“. Дизен ни напомня, че дори Джордж Кенан, още през 1994 г. признава да бъдат само европейски. Бъдещето ще налага все по-балансиран подход и ангажираност с Азия.

Никои преди Фьодор Достоевски, през 1881 г., така блестящо не е формулирал това: „Руснаците са толкова азиатци, колкото и европейци. Грешката на нашата политика през последните два века беше да накараме хората в Европа да повярват, че сме истински европейци.“ (...) „Ние служихме на Европа твърде добре, взехме твърде голяма роля в нейните вътрешни кавги (...) по-

Прилагане на „суверената демократия“

И така, стигаме до главния европейски въпрос. През 90-те години, водена от атлантици, руската външна политика беше фокусирана върху Голяма Европа, концепция, основана на Общия европейски дом на Горбачов. И все пак Европа след Студената война се оформи под знака на непрекъснатото разширяване на НАТО, на раждането и разширяването на Европейския съюз.**

Дизен много точно обобщава истината за онова, което се случва: „Нова либерална Европа“, е приемник и продължител на британско-американската ледна точка за господството на морските държави, които според Макиндер трябва да държат руско-германските отношения на най-ниско равнище, за да бъде изключена всяка възможност за съвпадение на интересите им.“

Не случайно Путин бе превърнат в главно плашило и ***СССР действително при формирането на социалистическия лагер от държави с единна идеология и политическа насоченост. Той създаде тази общност от държави под флага на СИВ и Варшавския договор, за да се защити от агресията на чуждата му западна идеология, начин на живот и финансово-икономическа система. Нещо, което сега се опитва да прави Европейският съюз. Но ако в социалистическия лагер не беше ярка изразена истерията на агресивността, то ЕС съществуваше най-вече заради нея самата и само психологическото напрежение, създавано от образа на врага, обединяваше страните вътре в съюза. Няма ли враг, няма да има и НАТО, тъй като цялото значение на защитата и обединяване.

дори в „нов Хитлер“. Путин решително отхвърли отредената роля на Русия да бъде покорен ученик на западната цивилизация и нейната неолиберална хегемония. Гъвкав политик, той още през 2005 г. подчерта: „Преди всичко Русия е била, е и ще бъде крупна европейска държава“. Той се стреми да отстрани либерализма от властта, за да отхвърли либералната хегемония. Путин твърди, че единен демократичен модел е невъзможен. В крайна сметка, на това, което се оформи в Русия бе дадено името „суверенна демократия“. Демократията обаче без суверенитет е невъможна и поради тази причина Русия отхвърля западното наставничество, което се опитва да я надзирава и направлява.

Дизен подчертава, че някои от левите евразийски харформирани или просто набързо реформирани, притежавайки неограничен контрол върху инфоформационните потоци, групите олигарси обслужваха изключително собствените си корпоративни интереси. Масовата бедност започна да се възприема едва ли не като норма. И всичко това се случи на фона на най-тежката икономическа рецесия, нестабилни финанси и парализа в социалната сфера“, изтъкна в своята реч Владимир Путин.

Прилагане на „суверената демократия“

И така, стигаме до главния европейски въпрос. През 90-

те години, водена от атлантици, руската външна политика беше фокусирана върху Голяма Европа, концепция, основана на Общия европейски дом на Горбачов. И все пак Европа след Студената война се оформи под знака на непрекъснатото разширяване на НАТО, на раждането и разширяването на Европейския съюз.**

Дизен много точно обобщава истината за онова, което се случва: „Нова либерална Европа“, е приемник и продължител на британско-американската ледна точка за господството на морските държави, които според Макиндер трябва да държат руско-германските отношения на най-ниско равнище, за да бъде изключена всяка възможност за съвпадение на интересите им.“

Не случайно Путин бе превърнат в главно плашило и ***СССР действително при формирането на социалистическия лагер от държави с единна идеология и политическа насоченост. Той създаде тази общност от държави под флага на СИВ и Варшавския договор, за да се защити от агресията на чуждата му западна идеология, начин на живот и финансово-икономическа система. Нещо, което сега се опитва да прави Европейският съюз. Но ако в социалистическия лагер не беше ярка изразена истерията на агресивността, то ЕС съществуваше най-вече заради нея самата и само психологическото напрежение, създавано от образа на врага, обединяваше страните вътре в съюза. Няма ли враг, няма да има и НАТО, тъй като цялото значение на защитата и обединяване.

Путин решително отхвърли отредената роля на Русия да бъде покорен ученик на западната цивилизация.

Логиката в това отношение е желязна: двата геикономически центъра на Евразия са Европа и Източна Азия. Москва се стреми да ги съедини в икономически план, в суперконтинент. Идеята е Голяма Европа да се присъедини към китайската инициатива „Един пояс, един път“. Тук обаче съществува едно допълнително чисто руско измерение на тази идея: „преход на властта съсредоточена от центровете на тези периферии към центъра на новата регионална конструкция“.

„От гледна точка на консерватизма, подчертава Дизен, политическата икономия на Голяма Евразия, ще позволи на Русия да преодолее своята икономическа зависимост от Запада и да поеме по свой органичен руски

Халфорд Макиндер

Латинска Америка и Африка до Югоизточна Азия“.

Западният полуостров на Евразия

След Студената война и провала на идеята за Голяма Европа, все по-наситена става атмосферата на историческата неизбежност, заставяща Москва да се заеме със строителството на Голяма Евразия.

Твърде вероятно е да сме близо до мига, когато Русия и Велика Евразия ще представят категоричното си предложение пред Германия: „Участвай или напускай!“ Или заедно ще сме „сърцето на страната“, или ние ще го изградим заедно с Китай, а вие ще бъдете просто свидетели на историята.

Стега ние вече знаем как се разпростира общата стратегия на САЩ по отношение на шелфа, а също и главната причина за включването им в Първата и Втората световни войни: трябваше с всички възможни средства да се попречи на появяването на Евразийски хегемон.

Що се отнася до САЩ като хегемон, то с необходимото имперско високомерие, най-трудно той бе концептуализиран през 1997 г. в „Голямата шахматна дъска“ на д-р Збигнев Джежински: „Да се предотвратява сговарянето и да се поддържа зависимостта по отношение на Русия и Китай е особено активно в триадите: стратегически отрасли и технолошадки, свързващи коридори

ят добър принцип „Разделяй и владей“, приложен обаче в условията на системно доминиране.

Тъкмо тази система обаче сега се руши, за голямо съжаление за обикновено заподозрените.

Дизен отбелязва, че в миналото движението на Русия в Азия е довело до това тя да се окаже в „икономическа неизвестност“ и да се лиши от статута си на европейска държава. Но сега, когато центърът на геикономическата гравитация се премести в Китай и Източна Азия, това е свършено нова игра.

Денонощната американска демонизация на руско-китайски отношенията заедно с „нездравата ситуация“ създавана от дребносите в Европейския съюз, само способства за сбlijаването на Русия с Китай и то тъкмо в този момент, когато вековното световно господство на Запада отива към своя край, както убедително доказва това Андре Гундер Франк.

Възможно е Дизен, твърде дипломатично да се надява, че „Отношенията между Русия и Запада в крайна сметка също ще се променят за изстръпането на Евразия. Стратегията и да ги контролират. Руската империя се явява четвъртата велика евразийска държава, каквато е и нейният приемник – СССР. Основната причина за неговия разпад е във факта, че въпреки своите достижения и завоевания, и той не стъпя да достигне и да контролира морските граници на Евразия.

На това попречиха САЩ, които създадоха своеобразна композиционна сплав от идеите на Макиндер, Махан и Спайкман-Кенан. Американската стратегия стана известна като „механизъм за сдържане Спайкман-Кенан“. Т.е. надзорът над всички т.нар. „водещи направления“ в морската периферия на Евразия, Западна Европа, Източна Азия и Близкия Изток.

Стега ние вече знаем как се разпростира общата стратегия на САЩ по отношение на шелфа, а също и главната причина за включването им в Първата и Втората световни войни: трябваше с всички възможни средства да се попречи на появяването на Евразийски хегемон.

Що се отнася до САЩ като хегемон, то с необходимото имперско високомерие, най-трудно той бе концептуализиран през 1997 г. в „Голямата шахматна дъска“ на д-р Збигнев Джежински: „Да се предотвратява сговарянето и да се поддържа зависимостта по отношение на Русия и Китай е особено активно в триадите: стратегически отрасли и технолошадки, свързващи коридори

ят добър принцип „Разделяй и владей“, приложен обаче в условията на системно доминиране.

Детелина ДЕНЧЕВА

Продължение от брой 10

Фактът и Чудото на спасението на Европа от Кан Тервел и българската победа над арабите край Константинопол, само тридесетина години след създаването на Дунавска България. Тази негова военна и политическа победа спасява Европа и християнството за цели 6 века от нашествието на мюсюлманския халифат, а Тервел е наречен Спасителят. Римокаатолическата църква го провъзгласява за светец под името Тривелий Теоктис (Богосъзидателен), а славата на България се разнесе из целия тогавашен свят. Френският византолог Шарл Дил твърди: „Победата над арабите при Константинопол е велико бедствие за исляма.“ Той я определя и за по-значителна от победата на френския пълководец Карл Мартел 15 години по-късно на равнините на Поатие. Михаил Сирийски в своята „Хроника“ от ХІІ в., пише: „Българите нападнаха арабите и ги посичали; тези последните - арабите, повече се бояли от българите, отколкото от обсадените ромеи. Дошла зимата, но арабите се бояли да се оттеглят: първо от техния цар, второ, от морето, и трето, от българите.“ Истинският спасител на Европа е кан Тервел. Проф. Пламен Павлов се обосновава: „На практика столицата на света е Константинопол и затова значението на Тервеловата победа над арабите е толкова голямо в сравнение с битката при Поатие.“ Днес, в българските учебници, този факт е само маркиран.

Фактът и Чудото на основането на Българската православна църква. Това е първата и единствена православна църква, чието начало е точно фиксирано в историческите извори - на 4 март 870 г. (преди 1151 години). Първият раннохристиянски манастир в Европа е българският Златноливаденският манастир, намиращ се в близост до гр. Чирпан и основан през 343 г. от Св. Атанасий Велики, патриарх Александрийски. Манастирът функционира и днес. „Без българското православие, нямаме да има и руско православие. Чрез българите русите са получили езика си.“ - призна руският патриарх Кирил на 3.03.2018 г.

Фактът и Чудото на пис-

НА БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ -

25 „ФАКТА-ЧУДЕСА“, които може би са накарали президента Шарл дьо Гол да препоръча: „Четете историята на България!“

менността: „Анализирайки летописи и източници, не може да не се посочи перманентната връзка между езиките на племената и народите от предшествващите ни прединдоевропейци и индоевропейци от единния общобългарски род корен

ноним на „ерес“, макар че той започнал битка за богослужение на своя роден език седем века след презрените от него българи. „България много ще си навири носа, ако се разчуе, какво влияние е оказала чрез богослужението върху развитието

най-ранните примери за перспектива, авангард за времето си почерк с триизмерни и кубични изображения в европейското изкуство. Предвестник на европейския ренесанс в музиката е Йоан Кукузел (13-14 в.), който е певец, музикален

ин (1670-1671 г.), нито Емилян Пугачов (1773-1775 г.) – никой! Десетилетия след смъртта си, името му вдъхновява съпротивителни движения в Европа и Азия. За него писателят Стефан Цанев пише: „Просто Ивайло е сбъркал къде да се роди. Ако беше се родил във Франция щеше да е станал национален герой и светия още преди седем века. Имате още преди седем века. Имате още преди седем века. Имате още преди седем века. Имате още преди седем века.“ Поетите от цял свят цяха да се надпреварват да пишат за него, както за Жана д'Арк. Но не би!“ В някои от учебниците по „История и цивилизации“ за 6-ти клас, като тези на изд. „Прозвета – плюс“, 2017 г. и „Бувест 2000“, 2016 г., липсва цял период от българската история - този от средата до края на 13 век, отнасящ се до татарското нашествие, междусобните борби, въстанието и възкачането на Ивайло на българския престол. А това е единственото селско въстание не само в българската, но и в европейската история, увенчало се с успех, при което личност без благороден произход, законно заемат властелския престол. Това е, все едно, децата във Франция да не учат и да не са чували за Жана Д'Арк, нещо напълно немислимо и абсурдно, но не и по отношение на представяне на българската история и герои.

По време на управлението на св. княз Борис-Михаил Покръстител, на 4 март 870 г., е обособена и прогласена като автономна Българската православна църква.

и тяхната писменост в последователността: бустраферон, арианска, арамейска, гетска, глаголическа и кирилица.“ - изтъква акад. С. Иванов. В „История на дипломатията“, под редакцията на В. П. Потемкин, 1941 г., се казва: „Евангелието беше преведено на готски, хунски, абисински, български и други езици“ – видно е, че се говори само за български език, а не за славянобългарски и църковнославянски език, както се популяризира днес: „Старобългарската литература постига високо развитие по-рано, отколкото литературите на другите славянски страни. Тя е съвременно по-стара от руската литература... Древнобългарският език е станал литературен език за Русия.“ - пише акад. Д. Лихачов;

Фактът и Чудото на Богомилството като един изключителен феномен в европейската история и като двигател от общоевропейски мащаб. „Богомилството се заражда в България в началото на Х в. или може би по-късно. Във Франция и Италия то се прехвърля през ХІ век. Няма основание да се твърди, че не съществува приравнение между богомилите и катарството. Тази приравненост е всепризната през ХІІІ век от римокаатолическото духовенство и от самите катарии.“ Проф. Ръне Нели: „Мисловната стихия на българския народ през Средните векове даде най-важното на Лютер, Цвингли и Калвин. Даде Пример!“ - проф. Зигел. През 16-и век не друг, а Келвин избобрел думата *bourgeois* като грубянски си-

теоретик във вълновете на реформатор на неовизантийската невматика, живял и творил векове преди класическите западноевропейски композитори. За неговата музика Егон Велес, австрийски изследовател казва: „Тя е етап на съвременно общество, което няма паралел в западната нотна система.“ Османското нашествие през 14 в. прекъсва естествения духов-

„Ивайло разбива Константин Тих“, художник Илия Петров.

но и цивилизационно развитие на българския народ. Фактът и Чудото на феномена Ивайло, единственият в света бунтовник възцарил се законно на царския престол (1277-1280 г.). Никое друго народно въстание през средните векове – по-рано или по-късно, не се е увенчало с възцаряването на въстаническия вожд: нито Уилям Уолъс (около 1270-1305 г.), нито Жана д'Арк (1429 г.), Томас Мюнцер (1525 г.), или Ян Жишка (1424 г.), Стенка Раз-

раждането и Възкресението след пет столетия цивилизационно турско робство и българска Голгота - от 1393 до 1878 г. „За да ни владее империята на османските турци е трябвало да унищожат всичко от собствената българска сила: държавност, религия, просвета, култура, собственост, мобилност. Направили са го. Стъпкали са всичко българско, доколкото са могли. Българската цивилизация е била унищожена и, зато-

С ЛЮБОВ!

ва турското робство може да се нарече цивилизационно. Поради това не е било възможно да има преливане на кръв. Имало е проливане на кръв. Историята не ни е дала шанс за по-добър участ до 1762 г., когато хиландарският монах ни приканва да вземем съдбата си в ръцете си.“, пише проф. Минчо Семов в статията си „Турското робство – голямото зло за българите“, Днес, понятията „турско робство“, „иго“ и „турски ярем“, с които избобилват историческите документи, народната памет и творчество, както и това на съвременниците, западноевропейските пътешественици и възрожденците ни, е изхвърлено от учебниците по История и цивилизация! То е заменено с благозвучните „присъствие“ и „владичество“. Вековното съпротивителното движение на българите, хайдутството, четите, въстанията, комитетите, апостолите и участията на народа ни във войните срещу Османската империя, са само бегло маркирани. И толкоз! Пък, нека френският писател и учен-славист да си пише, че: „Българското Възраждане е едно от чудесата на ХІХ век.“ Нищо подобно! За МОН и авторите на учебници, това по-скоро е един исторически период подходящ за изучаване чрез темата: „Християнство и ислям – два съжителстващи и сплитаници се свята“, както е записана в един от тях.

Фактът и Чудото на спасението на българските евреи - 48 600. България е единствената страна спасила своите евреи от тоталното унищожение, осъществено в останалите европейски страни. Държавна агенция „Архиви“ публикува през 2013 г. по повод 70-годишнината от тяхното спасяване нови документи, които разкриват, че в годините, когато всички европейски страни и САЩ официално закриват границите си и отказват убежище за евреи, България е издава 15 000 курортни и работни визи на европейски евреи, които по-късно са се изселили в Палестина. По нареждане на Външно министерство са давани транзитни и входни визи на немски евреи, които са пребивавали у нас по 3-4 години. Тези факти изумяват многобройните чуждестранни гости и дипломати. „Българският народ е кротък, тих и скромен, но е блестящ пример за героизъм и кураж.“ – това са думи на израелския президент Шимон Перес в Европейския парламент в Брюксел на 10.03.2013 г. по повод 70 години от спасяването на българските евреи. „Обаче, факт е,

че българският пример за спасяването на евреите е трън в очите на много западно- и средноевропейски нации. Защото такъв акт на спасение е уникално явление, невъзможно за техните технократски и демократични общества, лишени от силната духовна енергия на съпричастие и човеколюбие.“, установява с горчивина писателят Спас Мавров.

Фактът и чудото на гените. През 2000 г. завърши най-големият досега генетичен проект в Европа, изследващ ми-

Севастократор Калоян и съпругата му Десислава. Сенопис от Боянската църква.

тохондралната ДНК. В проекта, с център Института по Молекулярна биология в Оксфорд, участва и Димитър Димитров. „Съвременните българи са потомци на население формирало се на територията на Европа около 5000 г. пр.Хр.“ Проф. Иво Кременски, 2005 г. Национална генетична лаборатория: „Преди около 7800 години, по нашите земи е живяло местно население. То е възникнало на Балканите и оттука се е разпространило в Европа и към Мала Азия. И точно това „балканско“ население има генетичен принос към съвременния европейски генофонд. Една пета от българските мъже принадлежат към него. Всъщност, ние сме дали цивилизацията на Европа.“ Станислава Димитрова, която прави проучването на митохондриалното разнообразие сред българките, през 2009 г. отбелязва: „По майчината линия българките спадат към хаплогрупа Н6, която е най-рядката в Европа. Тя е много стара, възникнала преди около 40 000 години. Българките със сигурност са европейки и по-голяма-

та част, близо 80% са един вид коренячки, понеже са свързани с палеолитен произход.“ Делев общава: „...Така да се каже, ние сме дъщерята на едно дърво, което се разклонява из целия Стар континент. С други думи, България или по-точно териториите, които българите са населявали преди няколко стотилци години и които не съвпадат с днешните ни граници, са люлка на европейската цивилизация.“ „Що се отнася до славянските народи, кръвните проби са ги обособили в групата на „Източна Европа“. В нея са русияци, беларуси, украинци, поляци, словенци, хървати и изненадващо - латвийци и лито-

нияме самочувствие, компенсирани с подобни бомбастични твърдения. Нейсе. До тук това са някои от най-значимите крайтъгълни камъни, трасиращи истинската история на българите, за която говорят просветените световни лидери и личности като Шарл дьо Гол, Франсоа Митеран, Карло Чампи, проф. Норман Дейвис, акад. Д. Лихачов, културологът Хари Салман, археострономът Робърт Бовал и много други. Това са незаобиколимите реperi на българската история, в което световната и цивилизационна история, за която Шарл дьо Гол ни съветваше: „Четете историята на България!“

Тази история обаче е необитна и ярка, и е толкова всепроникваща в темелите на човешката цивилизация, че учените ни нямат смелост да я заявят. По този повод изследователят на българския календар и неговите празници, както и на глаголицата Г. Велев, казва: „Т.нар. наши казионни учени не могат да повярват, че сме били толкова велики, че сме дали на света цивилизацията, не на Европа, не на част от Азия, а на цялата световна цивилизация. Те не могат да повярват във величието на нашите прадеди. Но да се надяваме, че един ден ще им се отворят очите.“

Обаче, за да можем да прочетем тази история и да се гордеем с нея, тя трябва да бъде допусната до българските учебници и българското училище! Но, за срам и позор, през първата четвърт на 21 век, българското образователно министерство, не допуска отклонения от стриктно следваната държавна политика на глобализация и политкоректен език. Наличието на голям брой издателствата и автор-

визи. Нас ни няма сред тази група народи. „Славянската“ група е представена в България едва с 5%, точно толкова, колкото и „тюрската“ група. „Траки“ обаче генетично е равно на т.нар. „побългаря“ или по-точно казано, „траки“ са просто едно гръцко име дадено на древните българи.

Българи, траки, скити, кимерийци, готи и славяни са един и същ народ, населявал голяма част от Европа и Азия, назоваван с различни имена през различни епохи, които преди са носители на най-древната култура в света – Културата Варна и които преди Потопа са населявали бреговете на Черно море, основно западното и северното му крайбрежие. Ние, българите, сме по-стара цивилизация от шумерската, египетската, еврейската и гръцката. Когато обаче искат да омаловажат този факт, те наричат истината с изрази като „компенсационен синдром“. С това се цели да се внуши, че понеже сме никои и

Постница до Златноливаденския манастир „Св. Атанасий“, където се е усамотил за общуване с Господ Св. Атанасий Велики, патриарх Александрийски.

ски колективи въобще не означава, че съществува някаква разлика в подхода на представяне на учебното съдържание. Учебниците са еднотипни по стил и външние, защото определяща е рамката на учебния план и програмата на МОН. Авторите, независимо от вътрешното си убеждение и на-

учни титли, имат строго разписани задания и рамки от своите работодатели и чиновници от МОН касаещи допустимата терминология и критерии за дискриминация и политкоректност, които на практика са незаобиколими.

Това е причина, един голям български поет, да изстене: „Българийо, до болка е жестока такава безгранична леснота, с която живите превръщат в стока на мъртвите герои паметта.“ Остава надеждата, все пак, че под напора на интердисциплинарните изследвания и изводи на десетки нови изследователи и честни учени, българската историческа наука и образование ще проявят необходимия кураж да изостави насажданияте с десетилетия чужди мантри относно произхода и мястото на българите на световната историческа сцена и да защитят по достоен и категоричен начин пред нашите деца и пред света, българския цивилизационен принос.

„Нашата звезда е надеждата. Тя е незасиващата сестра на всички мъже на дълга. На всички синове на честта. На мъртвите и живите. И на нерождените внуци на нашите внуци. На всички, за които България не е само земя и небе, огнище и дом, род и традиция. Нине и присно и векови веков!“ – изповядва своето верую един мъж на дълга, главният редактор на „Нова Зора“ Минчо Минчев - поет, публицист и общественик, в своята „Молитва за България“. За да спасим и възродим Отечеството!

Познавайки истинската българска история и като радетел на пробуждането на европейското самосъзнание, холанд-

ския културолог Хари Салман, прокламира и съветва настоячиво: „От всички европейски нации България има най-старата духовна традиция! Бъдете бителни за духовното ви наследство и го защитавайте!“

Народееее?
Къде е България?
И какво правим за нея?

„НОВИЯТ СВЯТ“ НА ИЗВРАЩЕНЦИТЕ КАТО

Олга ЧЕТВЕРИКОВА

Продължение от брой 10

Затова в резолюция от 2006 г. на страните се препоръчва да приемат нови мерки за легализация на еднополовите съюзи, с призив за изменение на своето законодателство, правейки го по-„дружелюбно“ по отношение на хомосексуалитетите, и да се разработят мерки против страните, в които не се предприемат действия за борба с различни прояви против това явление.

Друга ключова структура в прокарването на тази политика става Европейският съд по правата на човека към Съвета на Европа, който създава право на недискриминация, основана на сексуална ориентация, според което е нужен особено сериозен повод за оправдаване на различно отношение към еднополови и нееднополови двойки. В това отношение Съдът не оставя никаква възможност за прещенка от страна на държавата.

По този начин виждаме, че **утвърждаването на еднополовите бракове е твърдо отстояван политически курс на ЕС и Съвета на Европа,**

който има отиващи далеч последствия и разполага с широк набор от юридически инструменти.

За да не предизвика първоначална остра протестна реакция сред европейците, като преходна стъпка европейската върхушка предлага алтернативна на брака форма на регистрирано еднополово партньорство, благодарение на ко-

ето извращенците получават данъчни облекчения и право на наследяване.

Този закон се приема първо в Дания през 1989 г., а в момента той съществува в Андора, Австралия, Австрия, Бразилия, Великобритания, Унгария, Германия, Еквадор, Израел, Ирландия, Исландия, Колумбия, Лихтенщайн, Люксембург, Словения, Финландия, Хърватия, Чехия, Швейцария и някои от щатите на САЩ. Също и в някои градове на Италия хомосексуалитетите могат да регистрират своите отношения.

В различните страни тези „съюзи“ се наричат различно, има разлика и в правата, с които те се ползват, но това не променя същността – това е първата форма на узаконяване „брак“. Алгоритъмът на борбата е отработен и твърдо действа. Подготвятки почвата, „най-напредничавите“ управници отиват още по-далеч и предоставят на хомосексуалитетите вече пълноценно право на брак. Първата държава, както е известно, стана Холандия (2001), след това по този път отидоха и Белгия (2003), Испания, Канада, ЮАР, Норвегия, Швеция, Португалия, Исландия, Аржентина, Дания и някои щати на САЩ и Мексико. През април 2013 г. към тях се присъединяват Уругвай и Нова Зеландия, на 18 май – Франция, на 21 май Палатата на общините на Британския парламент одобрява законопроект, легализиращ еднополовите бракове в Англия и Уелс. В момента в етап на разглеждане са подобни законопроекти в Люксембург, Непал и Парагвай.

Тази политика се приема от обществото нееднакво. И ако в някои страни обществеността е зомбирана дотолкова, че да се загуби имунитет, то в други това предизвиква ожесточена съпротива.

Пример за първото се явява Швейцария, където законът за „регистрираното партньорство“, както и много други федерални закони, влиза в сила по

волята на народа в резултат на референдум: 58% от населението на 5 юни 2005 г. признават правото на регистриран съвместен живот на хомосексуални двойки.

Пример за второто се явява Франция, където борбата набива сила. Франция се явява ярък пример за това с каква хитрост действат извращенците. През 1998 г. е все още немислимо за обществото, за Асамблеята и даже за правителствените среди, да обсъждат въпроса за еднополовите бракове, те правят малки стъпки в подготвянето на подходящите условия.

Отначало, през 1999 г., те започват да прокарват т.нар. „Граждански пакт за солидарност“ (PACS), който представлява нещо средно между съжителство и брак. Това е договор между две физически лица, включително хомосексуалитети, желеещи официално да оформят своите отношения, без да встъпват в брак, като си гарантират минимални лични и имуществени права. На партньорите в този случай не се налагат сериозни obligations и договарят се разтрогва автоматично по молба на един от партньорите. Ясно е, че PACS представлява пролука за легализиране на еднополовите съюзи, затова и обсъждането му предизвиква ожесточени и дълги дискусии и съпротива срещу него е не по-малко твърда от сегашната. Въпреки това PACS бива утвърден. Ребрватите действително се оказват неочаквани, доколкото 94% от „наксиратите“ се оказват партньори от противоположен пол и само 6% – хомосексуалитети. Но главното е направено – в информационното поле е внедрен въпросът за хомосексуалния брак, превърнат е в обикновена тема за обсъждане, започната е усилена обработка на законодателите, след което, с идването на власт на Оланд, става възможно и натиск върху закона за бракове.

Не така драматично, но също остро преминава обсъждането

на този въпрос в Британския парламент. Както сочи евродепутатът от Партията на независимостта на Великобритания Найджъл Фараж, в действителност всичко се решава не от Парламента на Англия, а от Европейския съд по правата на човека. Премиер-министърът Камерън натрапва този законопроект, въпреки волята на своята партия и на народа си, по указания от Страсбург. Така че не е учудващо, че във Великобритания и във Франция, законопроектите се обсъждат едновременно.

Но Фараж разкрива и дълбоките замисли на Евросъюза, свързани с реализацията на т.нар. Стокхолмска програма, предполагаща унифициране на правата в страните от Европа в периода 2010-2014 г. Начините за достигане на тази цел били представени в доклада на Берлингер от 2010 г., който, както предположил Фараж, трябвало да бъде приет през ноември същата година. В съответствие с него, всеки граждански брак или пакт, сключен в една от страните на ЕС, ще бъде признат за законен и в останалите страни-членки. Т.е., ако двойката няма право да оформи брак в собствената си страна, тя може да направи това в друга страна от ЕС и след връщането в родината там този брак да се разглежда също като законен.

Разбираемо е, че такава „право на брак“ ще способства разпространението на „хомосексуален брачен туризъм“, приот „наксиратите“ се оказват партньори от противоположен пол и само 6% – хомосексуалитети. Но главното е направено – в информационното поле е внедрен въпросът за хомосексуалния брак, превърнат е в обикновена тема за обсъждане, започната е усилена обработка на законодателите, след което, с идването на власт на Оланд, става възможно и натиск върху закона за бракове.

Не така драматично, но също остро преминава обсъждането

на този въпрос в Британския парламент. Както сочи евродепутатът от Партията на независимостта на Великобритания Найджъл Фараж, в действителност всичко се решава не от Парламента на Англия, а от Европейския съд по правата на човека. Премиер-министърът Камерън натрапва този законопроект, въпреки волята на своята партия и на народа си, по указания от Страсбург. Така че не е учудващо, че във Великобритания и във Франция, законопроектите се обсъждат едновременно.

Но Фараж разкрива и дълбоките замисли на Евросъюза, свързани с реализацията на т.нар. Стокхолмска програма, предполагаща унифициране на правата в страните от Европа в периода 2010-2014 г. Начините за достигане на тази цел били представени в доклада на Берлингер от 2010 г., който, както предположил Фараж, трябвало да бъде приет през ноември същата година. В съответствие с него, всеки граждански брак или пакт, сключен в една от страните на ЕС, ще бъде признат за законен и в останалите страни-членки. Т.е., ако двойката няма право да оформи брак в собствената си страна, тя може да направи това в друга страна от ЕС и след връщането в родината там този брак да се разглежда също като законен.

Разбираемо е, че такава „право на брак“ ще способства разпространението на „хомосексуален брачен туризъм“, приот „наксиратите“ се оказват партньори от противоположен пол и само 6% – хомосексуалитети. Но главното е направено – в информационното поле е внедрен въпросът за хомосексуалния брак, превърнат е в обикновена тема за обсъждане, започната е усилена обработка на законодателите, след което, с идването на власт на Оланд, става възможно и натиск върху закона за бракове.

Не така драматично, но също остро преминава обсъждането

на този въпрос в Британския парламент. Както сочи евродепутатът от Партията на независимостта на Великобритания Найджъл Фараж, в действителност всичко се решава не от Парламента на Англия, а от Европейския съд по правата на човека. Премиер-министърът Камерън натрапва този законопроект, въпреки волята на своята партия и на народа си, по указания от Страсбург. Така че не е учудващо, че във Великобритания и във Франция, законопроектите се обсъждат едновременно.

кста за борба с хомофобията, тя придобива форма на агресивен натиск и преследване на традиционните ценности.

През 2008 г. за първи път в историята ООН, под влияние на Франция, Холандия и редица други страни, на 63-тата сесия на Общото събрание на ООН сеприема Декларация относно правата на човека и сексуалната ориентация и джендърната идентичност, подкрепена от една трета от държавите: към този момент тя е подписана от 68 страни (Албания, Германия, Андора, Аржентина, Армения, Австралия, Австрия, Белгия, Боливия, Босна и Херцеговина, Бразилия, България, Канада, Зелени нос, Чили, Кипър, Колумбия, Коста Рика (присъединила се през март 2010 г.), Хърватия, Куба, Дания, Еквадор, САЩ (присъединили се през януари 2009 г.), Испания, Естония, Македония, Финландия, Франция, Гапон, Грузия, Гърция, Гвинея-Бисау, Унгария, Ирландия, Исландия, Израел, Италия, Япония, Латвия, Литва, Лихтенщайн, Люксембург, Малта, Мавриций, Мексико, Черна гора, Непал, Никарагуа, Норвегия, Нова Зеландия, Парагвай, Холандия, Полша, Португалия, Централноафриканска република, Чехия, Румъния, Великобритания, Сан Мартин, Сао Томе и Принсипи, Сърбия, Словакия, Словения, Швеция, Швейцария, Тимор-Леще, Уругвай и Венецуела).

Вследствие на това започва повсеместно засилване на защитата на правата на sodomитите, проявяваща се в приемането на нови закони, предвиждащи наказания за престъпления на основата на хомофобия, признаващи еднополовите отношения и допускани издаване на официални документи на транссексуални с указване на предпочитания пол. За служителите на полициите, затворите, учителите и социалните работници са разработени съответни програми за обучение.

В много училища са реали-

фирма. Същото може да направите и чрез пощенски запис за изборния от вас срок на адрес: София 1377, ул. „Лиротска“ 3, за Минчо Минчев Минчев. Особено е важно да бъде изписан адреса и името на получателя, както и телефон за обратна връзка.

Допълнителна информация може да получите на тел. 02 985 23 05; 02 985 23 07, както и на мобилни телефони: 0879 140 122 и 0894 66 49 00.

ВСЕМИРНА СОДОМСКА АНТИЦЪРКВА

Детайл от триптиха „Градините на земните удоволствия“ на Йеронимус Бош.

зиран инициативи за изкореняване практиките на сплъщане. На 15 юни 2011 г., Съветът на ООН по Правата на човека приема резолюция 17/19, утвърждаваща равенство между хората, независимо от тяхната сексуална ориентация или джендърна идентичност.

През 2009 г. Франция, Холандия и Норвегия създават първия в историята Фонд за международна подкрепа на „Правата на човека, сексуалната ориентация и джендърната идентичност“ за борба против хомофобията и трансфобията, управляван съвместно от държавите-донори и неправителствени организации, специализирани в защита правата на човека.

Той се занимава с това да финансира акции в защита на правата на sodomитите. Интересното тук е, че административното и финансово управление на Фонда се осъществява от Френското министерство на външните работи. През юли 2010 г., се създава първият управленски комитет, състоящ се от представители на спонсорите на Фонда (посолствата на Холандия, Норвегия, Френското министерство на външните работи) и НПО („Амнести“ на Франция, Международна федерация по правата на човека и специализирани НПО на ЛГБТ обществата).

През февруари 2011 г. от този комитет са разработени три пилотни проекта, които са реализирани в течение на следващите 2 години.

Първият е насочен към постигане на толерантност на всички нива с помощта на медийни кампании, законодателен натиск (посочване на противоречията между националните законодателства и международните конвенции) и непосредствена защита на хомосексуалитетите.

Както се вижда, плановете на УВКПЧ са машабни, а се координират от неговата шабквартира в Ню Йорк. Съще-

ременно се разширява и финансовата база за международна „помощ“ за извращенците.

През 2009 г. Франция, Холандия и Норвегия създават първия в историята Фонд за международна подкрепа на „Правата на човека, сексуалната ориентация и джендърната идентичност“ за борба против хомофобията и трансфобията, управляван съвместно от държавите-донори и неправителствени организации, специализирани в защита правата на човека.

Цел на втория става непосредствената работа с населението за настройването му в подкрепа на ЛГБТ обществата, с прожекции на документални филми, провеждане на кинофестивали и демонстрации при отделна на особено внимание на университетите.

Третият проект е посветен на юридическото признаване на асоциациите на хомосексуалитетите, борещи се против дискриминация.

Фондът активно финансира НПО, профсъюзи, университети, СМИ, национални институти по права на човека. В началото на 2013 (февруари-март) за разработване на обща стратегия за борба с хомофобията и координиране на усилията на правителствата на три континента, се провеждат съответните конференции по правата на човека, сексуална ориентация и джендърната идентичност – в Бразилия (Америка), Катманду (Азия) и Париж (Европа). А на 15-16 април, с.г., на международна конференция в Осло, събрала 200 представители от 86 страни в света, били обсъдени резултатите от проведената работа и набелязани следващите стъпки на ЛГБТ обществата.

Както виждаме, sodomитската мафия днес представлява мощна идейно-политическа сила, която използва все по-агресивни форми за установяване на свой контрол над ключови сфери от културно-обществения живот. Проникнателен натиск (посочване на противоречията между националните законодателства и международните конвенции) и непосредствена защита на хомосексуалитетите.

Цел на втория става непосредствената работа с населението за настройването му в подкрепа на ЛГБТ обществата, с прожекции на документални филми, провеждане на кинофестивали и демонстрации при отделна на особено внимание на университетите.

Третият проект е посветен на юридическото признаване на асоциациите на хомосексуалитетите, борещи се против дискриминация.

Фондът активно финансира НПО, профсъюзи, университети, СМИ, национални институти по права на човека. В началото на 2013 (февруари-март) за разработване на обща стратегия за борба с хомофобията и координиране на усилията на правителствата на три континента, се провеждат съответните конференции по правата на човека, сексуална ориентация и джендърната идентичност – в Бразилия (Америка), Катманду (Азия) и Париж (Европа). А на 15-16 април, с.г., на международна конференция в Осло, събрала 200 представители от 86 страни в света, били обсъдени резултатите от проведената работа и набелязани следващите стъпки на ЛГБТ обществата.

и създаде разклонение от подчинени организации и движения и излезе на световната сцена, стана ясно, че в управляващите структури „сексуалното малцинство“ вече отдавна представлява „сексуално мнозинство“, твърдо диктуващо свои закони и норми. Действително под прикритието на борба с дискриминацията и хомофобията (тълкувани крайно широко и произволно), те активно утвърждават свои изключителни права, постепенно превръщайки се в каста на неприкосновени.

В действителност, придавайки на своите права вече сакрален характер, sodomитската мафия започва да придобива чертите на религиозно обаяние. Изтъквайки на преден план „уличния хомосексуализъм“ и прикривайки се зад научно-джендърна реторика, нейното окултно Ню Ейдж ядро засега не се проявява открито, но твърдо преследва своите цели. Действително в съответствие със сатанинската логика, то постоянно извършва подмяна на смисли и понятия, за да въввлече в мрежата си възможно най-широк кръг от хора, които, бидейки вече толерантни, не са в състояние да отличат лъжата от истината. Но колкото по-толерантно е обществото, толкова по-нетърпими са към него sodomитите.

Действително, придобивайки на своите права вече сакрален характер, sodomитската мафия започва да придобива чертите на религиозно обаяние. Изтъквайки на преден план „уличния хомосексуализъм“ и прикривайки се зад научно-джендърна реторика, нейното окултно Ню Ейдж ядро засега не се проявява открито, но твърдо преследва своите цели. Действително в съответствие със сатанинската логика, то постоянно извършва подмяна на смисли и понятия, за да въввлече в мрежата си възможно най-широк кръг от хора, които, бидейки вече толерантни, не са в състояние да отличат лъжата от истината. Но колкото по-толерантно е обществото, толкова по-нетърпими са към него sodomитите.

Действително, придобивайки на своите права вече сакрален характер, sodomитската мафия започва да придобива чертите на религиозно обаяние. Изтъквайки на преден план „уличния хомосексуализъм“ и прикривайки се зад научно-джендърна реторика, нейното окултно Ню Ейдж ядро засега не се проявява открито, но твърдо преследва своите цели. Действително в съответствие със сатанинската логика, то постоянно извършва подмяна на смисли и понятия, за да въввлече в мрежата си възможно най-широк кръг от хора, които, бидейки вече толерантни, не са в състояние да отличат лъжата от истината. Но колкото по-толерантно е обществото, толкова по-нетърпими са към него sodomитите.

Прикривайки се зад „правата на човека“, те ликвидират

този човек, създавайки вместо него безполово същество – анти-човек. Създавайки свои еднополови бракове, те ликвидират истинния брак, който може да бъде само съюз между мъж и жена, които те отричат.

Създавайки свои „семеиства“, те ликвидират семейството, в което децата са плод на любовта между мъж и жена, лишавайки присвоените от тях деца от род и племе.

Под прикритието на „любовта“ те унищожават истинната любов, като вместо семейството като „малка църква“, което се явява съюз на обичащи се един другото хора, обединени от вярата в Бога, те създават „малка антицърква“, представляваща съюз на извращенци-нехора, обединени от смъртен грях и служещи на сатаната.

Те ще смучат соковете на тази система, докато тя им е нужна. И щом това общество достигне критична маса, то ще установи вече световна содомокрация и революцията ще завърши: техният Содом ще стане единствената норма, а всички друго – патология. Норма ще станат всички породици и извращения, ще се утвърди всеобща сексуална анархия, когато узаконяването на брака няма да има никакво значение, тъй като той ще бъде заменен от най-простоестествените форми на съжителство. Това, което се случва днес в Норвегия, е само един ескиз от платното, което те рисуват, а ръката им води сам сатана.

Содомският грях се разраства подобно на раков тумор, с който не бива се договаряме, да търсим компромиси или да постигаме консенсус. Неговите метастази се добрах и до нашата страна и вече представляват за нас смъртна опасност. Но ние не сме Европа, ние имаме свой път, своя съдба, своя вяра, от която никогата няма да се откажем.

Русия остава последната и единствена крепост на православната духовност, която единствена може да противопостави на разпространящата се мерзост. Стоящата пред нас заплаха изисква твърдо и ясно утвърждаване на нашата нравствена позиция, която на свой ред да осигури приемането на съответни законодателни, политически и социални решения, без които разпадът на обществото е неминуем.

Източник: communitarian.ru, okkupantu.net
Български източник: „Гласове“
Превод за „Гласове“:
Екатерина Грънчарова

15 ВЪПРОСА ЗА ЗДРАВЕТО НА НАЦИЈАТА

Председателят на Коалиция „БСП за България“ Корнелия Нинова изиска информация по 15 въпроса, отнасящи се непосредствено за здравето на хората, както и за ваксинационния план на правителството. Тя пита: колко ваксини са поръчани; на кои производители; каква част от тях са платени и на каква цена; има ли закъснения в доставките и по какви

причини; както и предвижда ли правителството да започне преговори за доставка на други видове ваксини. Своите въпроси тя отправя към Министерския съвет на основание Закона за достъп до обществената информация.

Въпросите на Корнелия Нинова са 15 на брой и българската общественост очаква 15 отговора.

1. Какъв брой ваксини са поръчани за страната ни по видове и производители?

2. Има ли договорени ваксини, какви и колко извън квотното разпределение на Европейския съюз?

3. Колко на брой ваксини и от кои видове са платени на производителите?

4. Какви са графикаите за доставка по всеки договор и за какъв вид ваксина?

5. Колко броя ваксини са доставени и от кои видове?

6. Има ли закъснение по договорените графици за доставка на ваксини? Ако има, от кои видове и производители, какво е количеството на неизпълнените доставки, както и какви са причините за това?

7. Колко души са ваксинирани, съответно с една или две дози по видове ваксини?

8. Има ли ваксини, които се съхраняват като резерв за втора доза или по друга причина?

9. Какво е реалното изпълнение на имунизационния календар по професионален и социален критерий /професии на първа линия,

възрастни хора и други?

10. В кои професионални и социални групи има забавяне на имунизационния календар и какви са причините за това?

11. Какви са критериите по които се определя коя професионална или социална група с кой вид ваксина се ваксинират?

12. Има ли изработени обективни критерии, по

които регионалните държавни и общински структури могат да налагат мерки за ограничаване и овладяване на здравната криза (брой заразени, брой хоспитализирани или друго), при какви обстоятелства, какви мерки се налагат - затваряне на училища и детски градини, заведения за хранене, държавни и местни администрации и други/?

ПРИМИРЕНИЕ

Евтим ЕВТИМОВ

*Примириш ли се, пристига старост.
Примириш ли се, пристига мрак.
Примирявах се. И не изгарях,
както някога, при първи сняг.*

*И си казвах тихо : есен иде.
Забрави горещите слова.
Но когато вчера чух обидата,
закипя отново в мен гнева.*

*Запламтяха кротките зеници,
блесна огън в тихия ми глас
и ударих яростна плесница
на един подлец, израснал с нас.*

*Ей така. Пред всички. Без пощада.
Стига подлещи на тоя свят.
Тръгнах си направо през площада
и усетих, че съм още млад.*

*През тоя век на радостни открития,
протегнал към пространството ръце,
на всяко нещо има заместител.
Дори сърце заместват със сърце.
Дори око, останало злочесто.
Дори ръка, работила добре.
Единствено любов не се замества.
Замести ли се с нещо друго, ще умре.*

13. Колко души, съответно какъв процент от населението трябва да се ваксинира, за да се достигне до така наречения „стаген имунитет“ и кога Министерство на здравеопазването смята, че ще се случи това?

14. Предвижда ли правителството и здравните власти стартирането на преговори за доставка на дру-

ги видове ваксини и други производители? Ако да, с кои производители и какви са предприетите действия?

15. Предвижда ли правителството и здравните власти да подпомагат трети страни с количества ваксини? Ако да, кои страни, с какво количество ваксини, от кой вид и с какъв административен акт е взето това решение?

Петко ПЕТКОВ

Несъмнено, огромната част от оредяващото население на България мечтае за времето, когато от телевизионния екран няма да го плашат по няколко пъти на ден с кошмара, наречен коронавирус, бил той с китайски, британски, южноафрикански, бразилски или нигерийски

НЕ ПРАВЕТЕ ТОВА У ДОМА!

произход. И съответно, няма да му внушават, че ако още шава, дължи го на „най-успешното“ управление. Без което, разбира се, „яко ще се мре“: ако не от вируса, то от глад! Да не говорим за пенсионерите, на които Бойко Борисов, според собствените му твърдения, е подхвърлил за по-малко от половин година близо 1 млрд. лева добавки към пенсиите. Може иначе животът им да е тъжен, но пенсиите с тези добавки ги спасяват: те са толкова смешни!

Премиерът подчерта своята щедрост, точно когато той и министърът на здравеопазването професор Костадин Ангелов рекламираха „българския

модел“ за справяне с коронакризата, от който се учел целият свят. Със своята уникалност той отдавна би трябвало да е засенчил и „българския етнически модел“ на Доган, и „българския чадър“, и „българската следа“ в атенатата срещу папа Йона Павел VI. Последната, впрочем, беше опровергана от самия потърпевш.

Общото между всичките тези „български“ дела е, че никога не са съществували, освен като пропагандни клишета за отклоняване на вниманието. Или, казано по Бойко-Борисовски, като „шменги-капели“, „лунта мари“ и други уйдурми. Но за разлика от другите, „българският модел“ за справяне с

коронакризата се самопроверга само няколко дни след „задължителното“ отваряне на ресторантите и фитнесите на 1 март. От Американския център за контрол и предотвратяване на инфекциозните заболявания предупредиха, че 6 дни след отварянето на ресторантите в САЩ, броят на новозаразените е скочил рязко нагоре, но кой да слуша. Трябваше броят на потвърдените за едно денонощие случаи на коронавирус у нас да скочи от 497 на 8 март, на 2995 на 9 март, 3502 на 10 март, 2774 на 11 март и 3121 на 12 март, а този на починалите от 21 на 8 март да достигне 150 на 9 март, 138 на 10 март, 97 на 11 март и 95 на 12 март, за да раз-

бере и глухият султан в Египет, че „българският модел“ е опасен за здравето! И, че не бива да се заимства нищо от него. Главният здравен инспектор доцент Ангел Кунчев, който беше препоръчал заради коронавируса да се отменят тържествата на Шипка на 3 март, обяви, че ресторантите били най-безопасните места. За разлика от връх Шипка, където отивали хора от цялата страна и можело да разнесат заразата. Но доцентът побърза да припише на английския вирус вината за рязкото покачване на броя на новозаразените и починалите през миналата седмица, както и препълването на болниците. Оказа се, обаче, че „английският гостенин“ е у нас от три месеца и няма нищо общо с празненствата на Шипка.

На стр. 11